

אם הבנים

פנינה מרנין, אם שכולה מטיבעו, שאיבדה את שני בניה במלחמת יום הכיפורים, הציגה בהפגנה הסוערת מול ביתו של בגין את תמונותיהם. "איבדתי שני בנים!" שאגה, "זה די והותר לעם ישראל! לא ניתן לדיין להרוג את הבנים שלנו טוב, כמו שעשה ביוסי הכיפורים" אולם צעקותיה לא הועילו. לבית בגין היא לא הצליחה לחדור, והורחקה בכוח על ידי השוטרים ומשמר הגבול.

ומריטת שערות עוררו מפעם בפעם צעקה מקפיאת-דם מפי אשה, או בכי של תינוק, שהשקיטו את הרחוקות לרגע.

"הלך הזרזיר אצל העורב" הכריזה כרי זה אחת, שנישאה בידי ישישה כסופת! שיער, שצעקה במלוא פה: "די מדיין! די מדיין!"

גבבהעתיקות — החזר את המנדט! היה רשום בצבע אדום רועש על כרזה אחרת, שהונפה בידי איש מחנה שלי. "בגין, מה דעתך לצרף את גודלה וגלוי לי?!" שאג צעיר מגודל-שיער, שהציג עצמו כאיש ד"ש. "דיין פירושו כישלון — דיין פירושו אסון!" זעק אב שכול, שסיפר כל בבחי

"עושים צחוק מהעם!"

תיגרת הידיים

הרצינית ביותר פרצה במהלך ההפגנה מול מצודת זאב, אחרי שמיספר צעירים, מתומכי החלטתו של בגין בעד מינויו של דיין, נקלעו לווכוח צעקני עם אחד ממנהיגי שלי, מאיר פעיל. עד מהרה הונפו אגרופים, הוטחו בעיטות, ואנשי-המישטרה הוסיפו על המהומה כאשר הרחיקו את האנשים בכוח משדה-המסכה. "זה כימעט כמו ההפגנות בצרפת בתקופת השיא של דני האדום", העיר כתב של עתון צרפתי, שנכח בהפגנה הסוערת.

מתוך תיקוה שבגין יגיע לשם, לגות. בש" עות אחרי-הצהריים התייצבו עם כרוזתי" הם, שעליהן תמונותיהם של דיין ובגין וההכרזה "אוי לאותה בושה!" מול ביתו של בגין ומול מצודת זאב. מביתו בירושלים אירגן מוטי אשי כנוי, האיכפתניק המפורסם, את ההפי (המשך בעמוד 35)

נגד דיין

הפגינו כ-250 מאנשי מחנה שלי, צעירי ד"ש, בני מישפחות שכולות, בני קיבוצים ואנשי מופלגת העבודה, מן העבר האחד של רחוב המלך ג'ורג' בתל-אביב, מול מצודת זאב. אחת הכרזות ציטטה את דיבר

רות הצביע עבור בגין — "כי במערך ישב דיין, ודיין הרג את הבן שלי בתעלת סואץ, או עכשיו" שאל, "הקול שלי יילך לדיין בליכוד?" הכרזות מעברו האחר של הכביש היו מתוחכמות פחות, ונראה היה שהוכנו בחופזה. "היאה מה קרה — השמאל וה"

האב

שני קציני-מישטרה מנסים למנוע מאב שכול, שנשא את נכדתו בידו, לפרוץ אל מחנה הליכוד. אתם לא מבינים שזה כואב לי?" שאל